

Pytania jako wnioski

Andrzej Wiśniewski

Uniwersytet Adama Mickiewicza, Poznań

„Andrzej mówił. Jeśli mówił, to wierzył w to, co mówił lub kłamał. Czy Andrzej wierzył w to, co mówił, czy kłamał?”. Powyższa wypowiedź jest opisem wnioskowania prowadzącego od zdań do pytania. Z kolei: „Czy Andrzej wierzył w to, co mówił, czy kłamał? Jeśli mówił powoli, to wierzył. Jeśli mówił szybko, to kłamał. Czy Andrzej mówił powoli, czy szybko?” opisuje wnioskowanie prowadzące od pytania i zdań oznajmujących do pytania.

Wnioskowania prowadzące do pytań noszą miano *erotetycznych* (od greckiego „erotema”, znaczącego „pytanie”). Pewne wnioskowania erotetyczne są, intuicyjnie rzecz biorąc, logicznie poprawne, inne natomiast nie. Logiczna poprawność (ang. *validity*) jest jednak pojęciem semantycznym. Z drugiej strony, pytania nie są ani prawdziwe, ani fałszywe. Aby wyeksplikować pojęcie logicznej poprawności wnioskowania erotetycznego, trzeba zatem wypracować odpowiedni semantyczny aparat pojęciowy umożliwiający analizę pytań. W moim wystąpieniu mam zamiar przedstawić, w jaki sposób Inferencyjna Logika Pytań radzi sobie z tym zadaniem oraz jak definiuje ona pojęcie logicznej poprawności wnioskowań erotetycznych.

Literatura:

Andrzej Wiśniewski, *The Posing of Questions. Logical Foundations of Erotetic Inferences*, Kluwer, Dordrecht/Boston/London 1995.

Andrzej Wiśniewski, *Questions, Inferences, and Scenarios*. College Publications, London 2013.

